

[Finansministeren.]

Med Hensyn til Afskedigelsesreglerne har Kommissionen ogsaa foreslaaet enkelte nye Ting. Det foreslaas saaledes, at forinden en Tjenestemand afskediges uden Ansøgning og uden, at Afskedigelsen skyldes Sygdom, skal der gives ham Adgang til at udtale sig i Sagen. Og det foreslaas endvidere, at enhver, der afskediges uden Ansøgning, har Ret til efter derom fremsat Begæring at faa skriftlige Oplysninger om Afskedigelsesgrunden. Jeg tror, at disse Bestemmelser er rimelige og naturlige og giver Tjenestemænd, som kommer ud for en saadan Afskedigelse, en rimelig Ret til at faa Oplysning om, hvad Afskedigelsen skyldes. Og jeg tror ogsaa, at man fra Tjenestemændenes Side sætter Pris derpaa. Det er jo ikke, fordi den Slags Afskedigelser er synderlig hyppige indenfor Statstjenesten, men det sker jo, at der foretages saadanne Afskedigelser, og i saa Fald er det rimeligt, at den paagældende Tjenestemand kan faa Oplysninger om Afskedigelsesgrunden.

Med Hensyn til kvindelige Tjenestemænd foreslaas der en Ordning, som er af en særlig Art, idet det nemlig foreslaas, at kvindelige Tjenestemænd, der efter Ansøgning afskediges uden Pension som Følge af Indgaaelse af Ægteskab, kan faa udbetalt et Beløb, der udgør en Ottendedel af deres samlede Lønningsindtægt i Tjenestetiden, dog ingen Sinde mere end et Aars Lønning. Denne Bestemmelse giver altsaa de Kvinder, der er i Statens Tjeneste, og som staar umiddelbart foran Indgaaelse af Ægteskab, en Mulighed for at komme ud af Statstjenesten og faa en Sum udbetalt, en Slags Medgift eller Udstyrssum, hvad man nu vil kalde det. Synspunktet for denne Bestemmelse er det, at der er mange Kvinder, der i Virkeligheden i Tilfælde af, at de staar overfor Indgaaelse af Ægteskab, vil gaa ud af Statstjenesten, men de synes, at de burde have nogen Erstatning for den Ret til Pension, som de har oparbejdet, og som de nu opgiver. Det er ud fra dette Synspunkt, man har ment det rimeligt at give de paagældende en saadan Erstatning. Der har tidligere indenfor Telegrafvæsenet været en Bestemmelse, som lignede denne, men den faldt bort i 1919, og der har ikke været nogen lignende Regel senere. Nu foreslaas den altsaa gennemført for samtlige kvindelige Tjenestemænd.

For Statens Vedkommende vil denne Bestemmelse medføre den Fordel, at den opsummerede Pensionsbyrde, som allerede foreligger for vedkommende Tjenestemand,

forsvinder, og det maa man ogsaa regne med. Dernæst maa man regne med, at der er mange af disse kvindelige Tjenestemænd, som senere vil gaa ud af Statstjenesten, fordi det viser sig, at de ikke kan passe baade Tjenesten og deres Hjem, og naar de da ønsker at passe deres Hjem, er det i Virkeligheden bedre, at Beslutningen herom eventuelt kan tages forinden Ægteskabets Indgaaelse. Jeg forstaar ogsaa, at der indenfor de kvindelige Tjenestemænd er Tilfredshed med den foreslaaede Ordning. Under Forhandlingerne med Tjenestemændene, hvori ogsaa kvindelige Tjenestemænd deltog, altsaa Forhandlingerne i Finansministeriet, blev det fremhævet, at man kunde ønske fra Kvindernes Side, at denne Bestemmelse kom til at gælde ogsaa for de øvrige kvindelige Tjenestemænd, der er gifte, saaledes at de nu blev stillet overfor Spørgsmaalet, om de eventuelt vilde tage deres Afsked mod en Sum eller fortsætte i Statens Tjeneste. Jeg kan sige, at jeg har egentlig Sympati for Tanken, men jeg har dog ikke villet ændre den Indstilling, der foreligger fra Kommissionen, men hvis der i Rigsdagen er Sympati for at udvide Omraadet for denne Bestemmelse saaledes, skal jeg ikke modsætte mig det.

Jeg skal derefter gøre nogle Bemærkninger om de Ændringer, der foreslaas i Pensionsreglerne for Tjenestemændene. Den store Ændring paa dette Omraade bestaar i, at man foreslaar, at det Pensionsfradrag, som nu foretages i Tjenestemændenes Løn, forøges fra 3 pCt. til 5 pCt. Det er naturligvis en væsentlig Forøgelse af Tjenestemændenes eget Bidrag til deres Pension, og det er en Forøgelse, der rent talmæssigt set virker stærkest for Tjenestemænd med højere Løn. Denne Forøgelse af Pensionsfradraget antages at ville give en Besparelse i Tjenestemandsudgifterne paa ca. 2,6 Mill. Kr., og denne Besparelse er ogsaa en af Forudsætningerne for, at man paa andre Omraader kan give bedre økonomiske Vilkaar.

Der er i Forslaget indsat en Overgangsbestemmelse, som gaar ud paa, at Tjenestemænd, der paa Grund af dette større Fradrag vilde faa en i Øjeblikket lavere Løn — altsaa Tjenestemænd, som ikke ved Tjenestemandslovens andre Bestemmelser faar en Lønforhøjelse —, faar Dækning gennem et personligt Tillæg, indtil vedkommende Tjenestemand's Lønning efter Lønningslovens øvrige Bestemmelser igen stiger, saaledes at Nedgangen dækkes. Der er altsaa ingen, der gennem denne Forøgelse af Fradraget faar en øjeblikkelig Lønned-